

за ваше-то зло: вые ми ся виждате добри хора; азъ вы обыкнѣхъ, и искамъ да вы бѣдѣ пріятель. Доведѣте наслѣдника на царство-то, той да ся рада на бащина си прѣстолю, а азъ ще му бѣдѣ за всякогда вѣренъ слѣзникъ. Кажѣте и на княгынѣ-тъ си да не ся крые отъ мене.

Прѣславскыи.

Ные оцѣнавами добринѣ-тъ, що обычашъ да ни сторишь, и ся виждамы честити като желашъ да ни имашъ пріятели; нѣ за злѣ нашѣкъ честь царскы-тѣ сынове, Борисъ и Романъ, слѣ като въ пленъ у Византій, а княгыня Райна, коѣ-то кохисъ-тѣ на царство-то иска на силѣ да ожени за сына си, е избѣгла изъ насилственны-тѣ му рѣцѣ, и не знаемъ дѣ слѣ намира сега.

Свѣтославъ.

Нейна-та хубость мя очюдва; азъ желяѣ да ѣкъ видѣкъ. Казахъ ви, не съмь доньль да прѣвземъ бащины-тѣ и палѣты, нито пакъ да грабѣкъ иманіе-то му. Кажѣте и да си дойде. Азъ ще ѣкъ посрѣщѣкъ съ почестъ както царкынѣкъ на единъ народъ, кого-то вече обычѣкъ, и ще ѣкъ молѣкъ да мя пріемне като неинъ гостъ.

Единъ боляринъ.

Ные не знаемъ, кѣдѣ ся нахожда тя.

Много Гласове.

Не знаемъ.